

עפ"ת (חיפה) 70575-02-25 - חאלד סואעד נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 70575-02-25 - חאלד סואעד נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 70575-02-25

חאלד סואעד

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[16.03.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בעכו מיום 23.2.25, במסגרתה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו [תת"ע 3960-05-24].
2. בתמצית - נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של עקיפה בדרך לא פנויה. על פי כתב האישום, בתאריך 5.12.23, בשעות הצהריים, נהג המערער ברכבו בכביש 784, ועקף רכב אחר כשהדרך אינה פנויה, ובכך סיכן נסיעתו של רכב אחר.
3. ביום 16.9.24 התקיים דיון ראשון, אליו לא התייצב המערער. ב"כ המשיבה טען כי אין בידו אישור מסירה, ומשכך נדחה הדיון לישיבת הקראה נוספת ליום 25.12.24. ביום 25.12.24 התקיים דיון. המערער לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, לאחר שבית המשפט התרשם כי המערער זומן כדיון. בו ביום נשמעו טיעוני המאשימה לעונש, וניתן גזר דין. הנאשם נדון לפסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, וכן לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.
4. ביום 28.1.25 הוגשה בקשה לביטול פסק דינו של בית המשפט קמא. נטען כי המערער לא קיבל הזמנה למשפטו, כי המערער התגורר מאז ומעולם בכפר כמאנה ולא שינה את מקום מגוריו. ביום בו בוצעה המסירה (על פי אישור המסירה), שהה המערער באתר בניה בהר יונה. במועד בו התקיים דיון - שהה המערער בחו"ל, והיה נמנע מלעשות כן לו היה יודע על דבר הדיון. נטען כי סיכויי הגנתו של המערער - טובים.
5. המשיבה התנגדה לבקשה. נטען כי היה על המבקש להתייצב לדיון, לאחר שזומן כדיון. נטען כי ביום 17.9.24 התקבל אישור מסירה לכתובת מגוריו של המערער, וכי גזר הדין נמסר באותה כתובת ביום 26.12.24.

6. ביום 20.2.25 התקיים דיון בבקשת המערער לביטול פסק הדין. במהלך הדיון צפה בית המשפט קמא בסרטון המתעד את ביצוע העבירה. הסנגור טען כי לא המערער הוא שנהג ברכב, ואינו יודע מי הנהג. ביחס לאישור המסירה שבתיק - טען ב"כ המערער כי החתימה מזויפת, וכי במועד ביצוע המסירה שהה המערער בנצרת.
7. ביום 23.2.25 ניתנה ההחלטה מושא ערעור זה. נקבע, כי לכתחילה נשלח זימון לדיון לכתובת שגויה, ועל כן חזר אישור המסירה בציון "לא ידוע במען". לדיון ביום 25.12.24 זומן המערער פעם נוספת, ודבר קבלת הזימון אושר בחתימת המערער. הטענה כי החתימה מזויפת - עלתה לראשונה במהלך הדיון. מדובר בטענה סתמית, אשר אין בה כדי להפריך את חזקת המסירה. אף אין לראות את הטענה הלקונית שהעלה המערער, לפיה לא נהג ברכב, כדי ללמד על חשש לעיוות דין. העונש שהושת על המערער הוא עונש המינימום. משכך דחה בית המשפט קמא את הבקשה לביטול פסק הדין. מכאן הערעור.
8. בהודעת הערעור שב המערער על טיעונו מבקשתו לביטול פסק הדין. נטען כי המערער לא ביצע את העבירה, כי סיכויי הגנתו טובים, כי ההזמנה לדיון לא הומצאה לידי, וכי במהלך הדיון שהתקיים בבית המשפט קמא - לא ניתנה למערער הזדמנות להעלות את טיעונו.
9. טרם הדיון בערעור הגיש המערער תצהיר של רעייתו, ולפיה היא זו שנהגה ברכב בעת ביצוע העבירה, וכי הרכב מושא כתב האישום מצוי בחזקתה ובשימושה הבלעדיים.
10. המשיבה מתנגדת לבקשה, וסומכת ידיה על החלטת בית המשפט קמא, מנימוקה.
11. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות, וכי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ודאי לא החלטה המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור.
12. אפתח ואציין כי בניגוד לטענת המערער, הרי שהזימון לדיון שנקבע להקראה ליום 25.12.24 - הומצא כדיון למערער, וזאת כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק. המערער טוען כי במועד בו בוצעה המסירה - שהה במקום אחר, אך לא הביא כל ראיה לכך. עוד נטען כי החתימה על גבי אישור המסירה מזויפת, אך גם בעניין זה לא הובאה כל ראיה. בדין קבע לפיכך בית המשפט קמא כי הנטל להוכיח כי לא זומן כדיון - מוטל על המערער, ונטל זה לא הורם. המסקנה המתבקשת היא המערער לא העלה טעם מוצדק לאי התייצבותו לדיון שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 25.12.24.
13. אף לא מצאתי עילה להתערב בקביעת בית המשפט קמא ולפיה לא עלה בידי המערער לשכנע בדבר קיומו של חשש לעיוות דין. לא די בטענה סתמית כי המערער לא נהג ברכב, כדי להצביע על חשש לעיוות דין. בנוסף, טען המערער בדיון שהתקיים ביום 20.2.25, כי לא ידוע לו מי נהג ברכב. אלא שטרם הדיון בערעור הוגש, לראשונה, תצהיר של רעיית המערער, אשר לגרסתה הרכב מצוי בחזקתה ובשימושה הבלעדיים, וכי היא זו שנהגה ברכב. ניתן לתהות על שינוי הגרסה, וכיצד מתיישבת הטענה בדבר חזקה ושימוש בלעדיים ע"י רעיית המערער, עם טענת המערער, בשתי הערכאות, כי לא ידוע לו מי נהג ברכב.
- מכל מקום - אף בתצהיר לקוני זה של רעיית המערער אין כדי להביא לפתיחה אוטומטית של שערי בית המשפט ולמחילה על מחדלים. לא מצאתי כי יש בטענות המערער כדי להביא לשינוי תוצאות פסק הדין - לא לעניין עצם ההרשעה ולא לעניין העונש (אשר הינו מתון והולם בנסיבות העניין).
14. הערעור נדחה, לפיכך. עם דחיית הערעור, אני מורה גם על ביטול עיכוב הביצוע של עונש הפסילה. על המערער להפקיד מידיית את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים. ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"ה, 16 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.